

عموجان و ساعتش

مجموعه داستان

محمّد یانی

۱۳۹۸

سرشناسه: میرعبدالله یانی، مهدی ۱۳۲۸-

عنوان و نام پدیدآور: عموجان و ساعتش: مجموعه داستان/ مهدی یانی؛ ویراستار لیلا اوجاقلو.

مشخصات نشر: تهران: انتشارات شهره، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۱۰۸ ص.

شابک: 978-622-99213-2-6

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: داستان‌های کوتاه فارسی -- قرن ۱۴.

Short story, Persian -- 20th century: موضوع:

رده‌بندی کنگره: ۸۱۳۹۸ع ۴۴۱۵۴ع/ی PIR۸۳۶۱

رده‌بندی یویی: ۸۳/۶۲ فا

شابک کتابشناسی ملی: ۵۶۴۰۲۹۸

عموجان و ساعتش (مجموعه داستان)

نویسنده: میرعبدالله یانی، مهدی

ویراستار: لیلا اوجاقلو

حروفچینی و صفحه‌آرایی: سیلا هدایت‌پژوه

چاپ اول: ۱۳۹۸

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

قیمت: ۲۲۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۲۱۳-۲-۶

چاپ و صحافی: چاپ دیجیتال ایران، خیابان جمهوری، نبش اردیبهشت، پلاک ۶۸

تلفن ۶۶۴۷۶۸۶۲

۷	بقدم
۱۱	عموبان و ساعتش
۳۹	سارا
۷۷	هندوانه

مقدمه

اگر قرن بیستم قرن تسلط فضا نام گرفت، انسان جو را گسست و به تسخیر فضا پرداخت و رورمندان بر جهان بیشتر سلطه یافتند، قرن بیست و یکم به عقیده من قرن سلطه بر ایده‌ها، قرن راه‌جویی و تسخیر ذهن‌هاست. در این قرن هوشمندان بر جهان و فضا حکومت می‌کنند نه زورمندان. پس آنانکه هوشمندان بیشتری را در اختیار داشته باشند، این قرن بیست و یکم‌اند. قرن بیست و یکم قرن رایانه‌های پیشرفته و تلفن‌های همراه هوشمند و پیشرفته است در این قرن کودکان، نوجوانان، جوانان، میانسالان و ... هر کدام یک کامپیوتر بر میز و یکی در دست و یکی در جیب دارند. فرصتی برای نگاه کردن به کتاب و مطالعه ندارند. هرآنچه که این دستگاه‌ها به

آنها می آموزند به راحتی می پذیرند. ما دیگر آموزگاران
فرزندانمان نیستیم و اگر خودمان را گول نزیم حتی پدر و مادر
فرزندانمان هم نیستیم. آنها که هدایت این ابزارها را در دست
دارند از ما پیش افتاده اند. فرزندان و حتی خود ما را به هر راهی
که می خواهند می برند. در آن زمان که تلویزیون این جعبه
جادویی به خانه ها آمد، پیش بینی می شد که دوران خانواده
سالان به زودی به سر خواهد آمد و جعبه جادویی حکومت
خود را در خانه و خانواده گسترش خواهد داد. اکنون با
پیشرفت تکنولوژی و هجوم تلفن های همراه به بازار ما هم
اسارات این جعبه جادویی را پذیرفته ایم، همچون همان
چراغ افسانه ای که در استان به آن می زد و می گفت چه
می خواهم و چراغ برایش آماده می کرد، از این جعبه جادویی
می پرسیم و بلادرنگ پاسخ راسی می یابیم.

آیا کار آموزش فرزندان را به هادیان جعبه جادویی بسپاریم
و بگوییم همین است که هست و پرچم تسلیم را بلند کنیم؟ نه
من می گویم نه. با تکنولوژی و پیشرفت نمی توان جنگید چون
سرمایه های جهانی در گرو حمایت از آنهاست. اما می توانیم با
گسترش نفوذ آنها در تغییر فرهنگ مان مبارزه کنیم. این مبارزه
به دوش آموزگاران و مدرسان دوره ابتدایی تا دانشگاه است

همانگونه که وظیفه مبارزه با جهل و نادانی به عهده آنهاست. در کلاس‌های درس می‌توانیم مکلف کنیم که از جعبه جادویی استفاده نکنند (حتی در آمریکا مهد رشد جعبه جادویی، این چنین می‌کنند) در کلاس‌های درس از دبستان تا دانشگاه است که می‌توانیم کتاب خواندن و تحقیق را عملاً تبلیغ و توصیه کنیم. اینکه هر کدام از شاگردان کتابی را خلاصه کنند و در کلاس برای هم شاگردی‌ها داستان بگویند و نمره بگیرند و اینکه ساعتی از کلاس درس را برای شاگردان کتاب بخوانیم. اگر عادت کتاب‌خوانی را به عنوان یکی از راه‌های جلوگیری از تسخیر ذهنی فرزندانمان توسط جعبه جادویی به کار گیریم می‌توانیم راه را برای فرهنگ کتاب‌خوانی باز کنیم و بدین وسیله به جای پذیرفتن بی‌چون و چرای آنچه که آنها می‌گویند راه کنکاش و تحقیق و پذیرش آنچه که منطقی است را به آنها بیاموزیم و ذهن آنها را از رویاهای زیبا و دوست داشتنی که فقط در کتاب می‌توان یافت سرشار کنیم.